



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

**Parisiis, 1644**

Epistola VII. Pelagii Papae I. Ad Vniversvm Popvlvm Dei, De fide catholica.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15324**

phesinæ primæ, & Calchedonensis, sanctarum Synodorum explanauere sententiæ, nec quidquam de præfatarum Synodorum definitionibus vel imminuisse me aliquid, vel auxisse, aut in aliquo permutasse; sed omnia, Deo propitio, quæ ab illis de fidei puritate conscripta sunt, inuiolabiliter custodire: anathematis nihilo minus iudicio subdens, quisquis ad superscriptarum quatuor Synodorum fidem, vel ad beatissimi Leonis præfulis apostolicæ sedis tomum, qui in Calchedonensi est Synodo confirmatus, aliqua ex parte vel infirmandum quoquo modo, vel in dubium (quod absit) deducendum aliquando consenserit. Hac igitur dilectio vestra fidei nostræ professione munita, ignorantiam hominum (sicut sacerdotes decet) in spiritu mansuetudinis edocere festinet, & a praua intentione modis omnibus reuocare, atque vnitati ecclesiæ reddere. Quod si quis forte etiam post hæc aliquem sibi superesse credit scrupulum, ab insano tumultu desinens, ad nos magis venire festinet: vt ex his quæ dubitat, rationabili satisfactione percepta, lætus, Deo propitio, cognita veritate, vniuersali reformetur ecclesiæ. Nos enim (secundum apostolicam sententiam) parati sumus *ad satis- 1. Pet. 3. factionem omni poscenti nos rationem de ea, quæ in nobis est, fide:* quia in nullo nos a sanctis patribus, custodiente nos diuina gratia, cognouimus deuiasse. Dominus vos incolumes custodiat, fratres carissimi. Dat. 15. Kalend. Mar. anno 15. post consulatum Basilii viri clarissimi.

## EPISTOLA VII.

## PELAGII PAPÆ I.

AD VNIVERSVM POPVLVM DEI,

De fide catholica.

*Pelagius episcopus vniuerso populo Dei.*

**V**AS electionis beatissimus Paulus apostolus, cum de Iudæis in Christo necdum credentibus loqueretur, zelum eos Dei habere professus est: sed ne ex hoc sine culpa esse crederentur, consequenter adiecit: *Sed non secundum scientiam: 1. Rom. 10.* vt eos necessarie per doctrinam a Deo sibi creditam ostenderet emendandos. Quod testimonium nostro etiam tempore conuenire, caritas vestra non ambigit: quia etsi zelum Dei in quorundam mentibus

*Concil. Tom. 12.*

T t t

esse deprehendimus, in hoc tamen, quod suspicionibus quibusdam sine notitia veritatis se concusserunt atque concutiunt, & quod se a visceribus vnicæ matris ecclesiæ nefaria animositate discerpunt, sine scientia eos esse non dubium est. Et possemus quidem totius causæ rationem ad sedandos rumores hominum, diuina nobis cooperante misericordia, fiducialiter explicare; nihilque contra fidem patrum, contraque quatuor Synodorum firmitatem vllatenus esse tentandum, lucidissimis approbationibus demonstrare; magisque id actum, vt memoratarum Synodorum firmitas contra omnes inimicos immobili soliditate confisteret. Sed quia hoc his, qui lacte potius quam solido cibo nutriendi sunt, necessarium esse non duximus, vt (sicut memoratus Doctor gentium dicit)

1. Cor. 6. inter perfectos loquenda sit sapientia: hoc interim, quod etiam paruulis abunde sufficiat, ad notitiam omnium deferendum esse perspeximus. Id autem est, vt fidem meam annexa subter professione definiam, in qua, Deo propitio, & rectæ me apostolorum doctrinæ & patrum inhærere vestigiis euidenter appareat: vt per vos, qui zelum Dei etiam cum scientia possidetis, ceteris innotescat, quos, operante Domini nostri gratia, non sine vestra mercede ab irrationabili diuisionis suæ malo confidimus liberandos.

De sanctis vero quatuor Conciliis, id est, Nicæno trecentorum decem & octo, Constantinopolitano centum quinquaginta, Ephesino primo ducentorum, sed & de Calchedonenfi sexcentorum triginta, ita me protegente diuina misericordia sensisse, & vsque ad terminum vitæ meæ sentire toto animo & tota virtute profiteor, vt eas in sanctæ fidei defensione, & damnationibus hæresum atque hæreticorum, vtpote sancto firmatas Spiritu, omnimoda deuotione custodiam: quarum firmitatem, quia vniuersalis ecclesiæ firmitas est, ita me tueri ac defendere profiteor, sicut eas decessores meos defendisse non dubium est: in quibus illum maxime & sequi & imitari desidero, quem Calchedonenfis Synodi auctorem nouimus extitisse; qui suo congruens nomini, eius se membrum, qui de tribu Iuda leo extitit, viuacissima fidei sollicitudine euidenter ostendit. Similem igitur superscriptis

Synodis reuerentiam me semper exhibiturum esse confido, & quicumque ab eisdem quatuor Conciliis absoluti sunt, me esse orthodoxos habiturum, nec vnquam in vita mea, Deo nos in omnibus protegente, aliquid de sanctæ & veræ prædicationis eorum auctoritate minuere.

Sed & Canones, quos sedes apostolica suscepit, sequor & veneror, & Deo adiuuante defendo, neque vel de hac professione reticere aut discedere aliquando promitto. Epistolas etiam beatæ recordationis papæ Cælestini, Sixti, & præ omnibus beati Leonis, nec non etiam successorum eius, Hilari, Simplicii, Felicis, Gelasii, Anastasii, Symmachi, Hormisdæ, Ioannis, Felicis, Bonifacii, Ioannis alterius, & Agapeti, pro defensione fidei catholicæ, & pro firmitate superscriptarum quatuor Synodorum, & contra hæreticos, tam ad principes, quam ad episcopos, vel quoslibet alios per orientem & Illyricum atque Dardaniam, aliasque prouincias diuersis temporibus missas, inuiolabiliter, adiuuante Christo Domino nostro, me custodire profiteor; & omnes quos ipsi damnauerunt, habere damnatos; & quos ipsi receperunt, præcipue venerabiles episcopos Theodoritum & Ibam, me inter orthodoxos venerari.

Hæc est igitur fides mea & spes mea, quæ in me dono misericordiæ Dei est: pro qua maxime paratos nos esse debere, beatus Petrus ad respondendum omni poscenti nos rationem. Cum hac professione me viuere opto, cum ipsa ante tribunal Christi assistere: per hanc a peccatis meis absolui me credo, & ad dexteram gloriæ diuina misericordia deportandum. Quicumque autem aliud senserit, crediderit, prædicauerit, hunc anathematizat sancta & vniuersalis ecclesia Dei. Deus vos incolumes custodiat, filii dilectissimi. Amen.

ADMONITIO IACOBI SIRMONDI  
SOCIETATIS IESV

*De ordine sequentium epistolarum.*

Quo nunc ordine a nobis digestæ sunt, hunc ipsum exhibent codices antiqui, Pithœanus & Lirinensis, atque Arelatensis adeo ille, vnde primum descriptæ, & ad Baronium cardinalem missæ, in lucem prodierunt. Sed summo viro, vt ordinem interpolaret, fecit corru-

*Concil. Tom. 12.*

Ttt ij

pta in antigrapho quod acceperat, eius epistolæ subscriptio, vbi anno XV. scriptum fuerat, pro anno XVI. Basiliæ. quod mendum veterum eorundem librorum ope sustulimus.

## EPISTOLA VIII.

## PELAGII PAPÆ I.

AD SAPAUDVM EPISCOPVM ARELATENSEM.

Salutatoria, priusquam a Sapaudo literas acciperet.

*Dilectissimo fratri Sapaudo Pelagius.*

**Q**VÆ nobiscum omnipotentis Dei gratia fuerit operata, ad caritatem tuam credimus fuisse perlatum. pro qua re ad nos destinari conuenerat, vt visitatione communi magno inuicem gaudio frueremur. Nos tamen fraternæ memores caritatis, præsentium portitorum occasione reperta, officium fraternæ salutationis impendimus, optantes vt alterna in timore Domini caritate viuentes, mutuo frequenter refoueamur alloquio. Deus te incolumem custodiat, frater carissime. Data IV. Nonarum Iuliarum, anno xv. post consulatum Basiliæ viri clarissimi.

## EPISTOLA IX.

## PELAGII PAPÆ I.

AD EVMDEM.

Modeste laudes reiicit, quibus illum Sapaudus in literis suis ornat.

*Dilectissimo fratri Sapaudo Pelagius.*

**F**RATERNITATIS vestræ grata nobis colloquia Felice viro honesto deferente suscepimus. quibus recensitis, communi Domino ac Deo nostro insufficientes gratias egimus, quia dilectionis tuæ incolumitatem, quæ nobis est desiderabilis, eorū testificatione cognouimus. Ea autem quæ in nostris laudibus facundia oris vestri differuit, quamquam vos congruentem vobis rem fecisse manifestum sit, nos tamen nihil nostrū ex omnibus quæ dicta sunt agnoscentes, verecundiam magis incurrimus, illud doctissimi viri ad animum producentes, qui dixit: Sicut vera laus ornat, sic falsa castigat. Multum enim vitæ nostræ ac morum verba caritatis vestræ mensuras excedunt. Optamus tamen, vt sanctorum omnium precibus & vestris orationibus faciat nos Deus tales existere, quales vos esse ex